

כיצד פרק שני יבמות

כ.

עין משפט
נר מצוה

ח א מיי פיו מהלכות יבוס הלכה ז טושי"ע אה"ע סימן קעד סעיף 6: ב ב מיי שם פ"ח הלכה 6 טושי"ע שם סימן קטנה סעיף 3 וסעיף 7: ג מיי פ"ח מהלכות אישות הלכה ו סגג לאוין קי טושי"ע שם סימן טו:
יא ד מיי פ"ח מהלכות יבוס הלכה זא:
יב ה מיי פ"ח מהלכה יט:

תורה אור השלם

1. פי ישובו אחים יחדיו ומת אחד מהם וכן אין לו לא תרויה אשת המת החוצצה לאיש וי' יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה:
2. דברים כה ה קדושים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשר ילחם אלהיהם הם מקריבים יהיו קדש: ויקרא כא ו
3. אלה המצוות אשר יצוה ה את משה אל בני ישראל בהר סיני:
4. ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו וילקחה אל יבמתו השערה אל הזקנים ואמר מאן במי ילקחים לאדויו שם בישראל לא אבה יבמי: דברים כה ז

תוספות ישנים

א ואע"ל דלקמן אנטרין קרא לקמן למימר שהגדלו שמה מנייה יפנין בעלמא א"י ש' אטי קטן דלית בר הקמת שם ללג שעדתי קטן אבל אותה הנמולה לאחר ביאה ראשונה איכא כל הקמת שם. וא"ת היכי קאמר בשלמא מן הנשואין לא אחי עשה דמי יש לנו ועשה. ה' ודאי יש לנו למר דהכא דמי ל"ת ועשה אע"ל דבעלמא לא דמי משום דמי לאו עשית שיה כלל (בעלמא דף ה.). וי"ל דפרין הכי אפי' לאו אמרין דלון חלוק בין ולא עשה בכל ללאו שאית שיה בכל (מ"מ) ולא תקשי לך מדי מן הנשואין מי"מ מקשי לך דמי האוירוסין דיבא עשה ונתה ל"ת: ובשני רמי רחמנא יבמתו. וא"ת א"כ מנן חייב לאוין גרדי דלא מיבמתו טוק יבמתו ללאו ועשה וחייב לאוין גרדי דמסתבר דלתא יבמתו לתדע ולסאר ליבס ואי לחייב לאוין ועשה לא אלטרין דלון עשה דומה ל"ת ועשה א) וא"כ אתא לאסור חייבי לאוין גרדי מיבוס. וא"ת וימתא דחייבי לאוין ועשה אפי' חליצה לא לריבי תפטר וטוק יבמתו דמשמע דחליצה נמייה דרין בחייבי לאוין גרדי די"ל דסברא הוא לאוקמני יבמתו בכל דהך תפסי בהו קדושי:

ב קל"ש דפי מש"כ בתלמוד שפי' אלטרין דלף דהו לאו ועשה שאית שיה בכל ואפי' לא דמי.

שמגרשה בגט. ואינה נרביה חליצה ואם רצה להחזיר מחזירה ולא אמרין מזהו רמיה רחמנא עליה ועדה ומהשתא תיקו עליה באיסור אשת אח: **לימא.** עדיין יצומין הראשונים עליה ומיבעי חליצה: **שדי היסורא.** למדרש ולקחה ללא מיבעי חליצה: איסורא. היכא רצה להחזיר כגון במיבוס אשת אח: **ושדי איסורא.** למדרש ויבמה עדיין יצומין עליה: **איסורא.** היכא רצה להחזיר כגון באיסור אשת אחי שלל היה בעולמו: **אחוסו מאמו שגשאה אחיו מאזניו.** קודם לידמו של זה וכשנולד זה מלאה נשואה לאחיו תמיבוס לו כשימות זה דלא מלאה צהיתר ייבוס: איסור אחותו לית ליה היתר אבל איסור אשת אח אית ליה היתר כשאין לו בניס הילכך כשמת ראשון בלא בניס פקע איסור לגבי שני נשואה והשלישי נכח שני באל: **בתנאי' לא חוללת ולא מסייבמת.** לרמה וכ"ש היא: איסור מלוה. מפרש להו ואיל: **אחוסה.** של ערוה כשהיא יבמתה כגון שנפלו שמי אחיות משני בחין האחת אסורה משום ערוה כגון שהיא כלתו או אחות הערוה ללא פגע בחמות וקומתו משום דערוה לאו זקומתו היא: **שניוס.** שניות לעריות שגורו סופרים עליהם ובגמ"ר מפרש לה: לשון מלוה וקדושה מפרש בגמרא: **חלמנה לכ"ג.** שמת אחיו ההדיוט ונפלה אלמנתו לפניו: **גרופה חוללה כהן הדיוט.** שעבר אחיו המת ונשא חלולה וגרופה וכשמת נריכה חליצה שהרי תופסים לו זה קידושין דקידושין תופסים בחייבי לאוין אבל יצומי לא שהרי אסורה לו לזה שהוא כהן ואפטורי בולא כלום לא דלא חליס לאו למיפטרע דלפי' מאחות אשה צפ"ק (דף א:): **גב' לאוסיי' ארס אוינונים כרב אסי.** צפ"ק (דף ב:). ללא חוללת ולא מתייבמת דערוה קרינן זה באינונית דמיעטה קרא מאשר תלדו וקיימא עליה באיסור אשת אח הילכך לרמה לרמה ערוה: **אלה המלוה.** בסוף ספר תורת כהנים ומשמע דאכולה ספרא קאי וכל אזהרת כהנים התם כתיבא: **קדש עמך.** לעמוד ולהסור: **אף במומר נך.** להסוף עליהם שניות המותר לך על העריות כדי שלא תבא לדי עריות האסורות מן הסורה: **קפסיק וטני.** אלמנה לכ"ג לא שנה נפלה לפניו מן הנשואין דהיינו תרמי לגרעימתא דחא דאלמנה היא ואיכא לאו דאלמנה לא יקחט ועוד דבעולה היא ואיכא איסור עשה לגביה דכתיב אשה צבתויה (שם). **לאחריו צרת אוינונית.** הרי שהיא שוי צ' נשים והאחת אוינונית, אוינונית דוכתיבתא דלא ילדה, לכן איל זכר מן האלון ומת בלא בניס, שתיין אסורות להתייבס ופטורות מן החליצה (רש"י ב.). ר' יהודה מוחליף. שהיא שונה ומפריה, איסור מצוה אלמנה לכהן גדול כו' דכתיב. בסוף ויקרא, כשהשלים כל מצות הכונה, אלה המצוות, איסור קדושה שניות מדבריי סופרים. כגון אם אחי ואם אחי קרי ליה

האי איסורא דאית ליה התירא. דפקע איסור אשת אח ליכול להחזירה לאחר שגרשה וכי היכי דפקע ליה לגבי דידיה איסור אשת אח פקע נמי לגבי אחיו הגולד וה"ל אשת אחיו שהיה בעולמו: **לאחריו צרת אוינונית.** אע"ג דמתני' לא קתני לרמה מ"מ הו' בכלל דכל שאיסורה איסור ערוה דמשמע שאיסורה צא מחמת ערוה דהיינו הרגה ולא הוכרך להוכיר הרגה צהדיא משום דאפירקין דלעיל קאי והא דלא קאמר לאיתווי לרמ סוטה ולרמ ממזיר גרושה משום דאילונית דמיא טפי לעריות שמתרות למת ואסורות לייבוס: **בשלמא מן הנשואין כו'.** תימה דמן הנשואין נמי תיקשי ליה דלמאי חוללת כיון דלון עולה לייבוס ללא אחי עשה דמי לא מעשה ועשה ומיהו כי חייבי כריתות וי"ל דלא קאמר בשלמא אלא ממאי דלון מתייבמת:

יבא עשה וידחה לא תעשה. הקשה ריב"ז צפ"ב דסנהדרין (דף יט. וש) דכיון דלון אשה מתעברת מביאה ראשונה כדאמר בסוף פ' ד' אחין (לקמן ד' לה. וש) היכך תמיבס דבצי"א ראשונה ליכא והקמת שם וביאה שניה אסירא ליה כדאמר לקמן גזירה ביאה ראשונה אטו ביאה שניה ואר"י דלא קשה מידי דלא צעיקו ו) שמהא ראיה להקמת שם אלא שהיבמה והיבוס יחיו ראוין להקמת שם ולא ממשעתיין אלא אילונית אסירס שאינן ראוין לילד לעולם אבל ביאה שאין יכולה להמעבר בה לא ממשעטי כיון שהאשה או היבוס ראוין לבסוף להוליד דלכ"כ תיקשה היכך קטנה מתייבמת לרבנן וגם לרבי מאיר היתה מתייבמת אי לאו חששא דשמה תמלא אילונית ובפרק צ"ש (לקמן דף קיא:): תנן קטן הבא על הגדולה תגדלונו וצפ"י הבא על יבמתו (לקמן נה:): נמי מרבינן דנקנית צביאה שלא כדרכה והערה אע"פ שאין מתעברת בה א):

אי הכי חייבי לאוין נמי. פ"י כיון דלון עולים לייבוס לא יעלו לחליצה ומיהו לר"י היכי מזי למימר דלא יעלו לחליצה הא מיבמתו דשמעתיין דלון

הדיוט ואמאי קרי ליה איסור מצוה דכתי' אלה המצוות איסור קדושה שניות מדבריי סופרים ואמאי קרי ליה איסור קדוש' אמר אביי כל המקיים דבורי חכמים נקרא קדוש א"ל רבא וכל שאינו מקיים דבורי חכמים קדוש הוא דלא מיקרי רשע נמי לא מיקרי אלא אמר רבא קדש עצמך במותר לך: אלמנה לכהן גדול: קפסיק ותני לא שנא מן הנשואין ולא שנא מן האירוסיין ב) בשלמא מן הנשואין עשה ולא תעשה וראוין עשה דוחה לא תעשה ועשה אלא מן האירוסיין לא תעשה גרידא הוא יבא עשה וידחה לא תעשה אמר רב גידל אמר רב אמר קרא ויעלתה יבמתו השערה שאין ת"ל יבמתו מה תלמוד לומר יבמתו יש לך יבמה ו) אחת שעולה לחליצה ואינה עולה לייבוס ואיזו זו חייבי לאוין ואימא חייבי כריתות אמר קרא א) אם לא יחפון האיש לקחת הא חפין מייבס ב) כל העולה לייבוס עולה לחליצה וכל שאין עולה לייבוס אינו עולה לחליצה א"ה חייבי לאוין נמי הא רבי רחמנא יבמתו ומה ראית מסתברא

יש לך יבמה כו'. דלם כתב ולא יחפון האיש לקחת את יבמתו ויעלתה השערה לחלוק ואע"ג דלא קתני שאלן עולה לייבוס: אימא חייבי כריתות. נמי לילך מהכא דליבעי חליצה ואמאי פטרינן לגמרי: ב) **ספסי זה קידושין.** הילכך קרינן ביה לקחת דיעבד אבל חייבי כריתות לא תפסי בהו קידושין ואפי' עבר האי יבס ונסבה לאו קימה היא: **ללדקין**

בשלמא מן הנשואין עשה ולא תעשה. אלמנה לא יקח, בחולה יקח ולא בעולה (לקמן טא. ובע"ז סנהדרין ח) כל העולה לייבוס. יקחת יבוס, עולה לחליצה. לוקח חליצה (לעיל ג.). וכל שאינה עולה. לנית דין, ליבוס. שאינה זקוקה להתייבס (לקמן טד.). אינה עולה. השערה לפני חוקים לחליצה (לקמן טז.).

גלוין הש"ס
מתני' הוציאת ולא מתייבמת. עין גר"ש פ"ב דלהל:

הגהות הב"ח

א) במשנה כל שאיסורה איסור ערוה לא: ב) נמי י' קר יבמה אחרת שעולה לחליצה: א) תוב' ד"ה יבא וכו' דלא קשה מידי דלא צעיקן ביאה שמה:

מוסף רש"י

שמגרשה בגט. לאחר שגשאה נעשת כאשתו ואם רצה לגרשה מגרשה בגט ואינה נריכה חליצה ומחזירה. אם רצה להחזיר ולא אמרין מזהו רמיה רחמנא עליה ועדה ומהשתא תיקו עליה באיסור אשת אח: **לימא.** עדיין יצומין הראשונים עליה ומיבעי חליצה: **שדי היסורא.** למדרש ולקחה ללא מיבעי חליצה: איסורא. היכא רצה להחזיר כגון במיבוס אשת אח: **ושדי איסורא.** למדרש ויבמה עדיין יצומין עליה: **איסורא.** היכא רצה להחזיר כגון באיסור אשת אחי שלל היה בעולמו: **אחוסו מאמו שגשאה אחיו מאזניו.** קודם לידמו של זה וכשנולד זה מלאה נשואה לאחיו תמיבוס לו כשימות זה דלא מלאה צהיתר ייבוס: איסור אחותו לית ליה היתר אבל איסור אשת אח אית ליה היתר כשאין לו בניס הילכך כשמת ראשון בלא בניס פקע איסור לגבי שני נשואה והשלישי נכח שני באל: **בתנאי' לא חוללת ולא מסייבמת.** לרמה וכ"ש היא: איסור מלוה. מפרש להו ואיל: **אחוסה.** של ערוה כשהיא יבמתה כגון שנפלו שמי אחיות משני בחין האחת אסורה משום ערוה כגון שהיא כלתו או אחות הערוה ללא פגע בחמות וקומתו משום דערוה לאו זקומתו היא: **שניוס.** שניות לעריות שגורו סופרים עליהם ובגמ"ר מפרש לה: לשון מלוה וקדושה מפרש בגמרא: **חלמנה לכ"ג.** שמת אחיו ההדיוט ונפלה אלמנתו לפניו: **גרופה חוללה כהן הדיוט.** שעבר אחיו המת ונשא חלולה וגרופה וכשמת נריכה חליצה שהרי תופסים לו זה קידושין דקידושין תופסים בחייבי לאוין אבל יצומי לא שהרי אסורה לו לזה שהוא כהן ואפטורי בולא כלום לא דלא חליס לאו למיפטרע דלפי' מאחות אשה צפ"ק (דף א:): **גב' לאוסיי' ארס אוינונים כרב אסי.** צפ"ק (דף ב:). ללא חוללת ולא מתייבמת דערוה קרינן זה באינונית דמיעטה קרא מאשר תלדו וקיימא עליה באיסור אשת אח הילכך לרמה לרמה ערוה: **אלה המלוה.** בסוף ספר תורת כהנים ומשמע דאכולה ספרא קאי וכל אזהרת כהנים התם כתיבא: **קדש עמך.** לעמוד ולהסור: **אף במומר נך.** להסוף עליהם שניות המותר לך על העריות כדי שלא תבא לדי עריות האסורות מן הסורה: **קפסיק וטני.** אלמנה לכ"ג לא שנה נפלה לפניו מן הנשואין דהיינו תרמי לגרעימתא דחא דאלמנה היא ואיכא לאו דאלמנה לא יקחט ועוד דבעולה היא ואיכא איסור עשה לגביה דכתיב אשה צבתויה (שם). **לאחריו צרת אוינונית.** הרי שהיא שוי צ' נשים והאחת אוינונית, אוינונית דוכתיבתא דלא ילדה, לכן איל זכר מן האלון ומת בלא בניס, שתיין אסורות להתייבס ופטורות מן החליצה (רש"י ב.). ר' יהודה מוחליף. שהיא שונה ומפריה, איסור מצוה אלמנה לכהן גדול כו' דכתיב. בסוף ויקרא, כשהשלים כל מצות הכונה, אלה המצוות, איסור קדושה שניות מדבריי סופרים. כגון אם אחי ואם אחי קרי ליה